

5:1 Οιδαμεν γαρ οτι εαν η επιγειος ημων οικια του σκηνους καταλυθη, οικοδομην εκ Θεου εχομεν, οικιαν αγειροποιητον, αιωνιον εν τοις ουρανοις.
5:2 Και γαρ εν τουτῳ στεναζομεν, το οικητηριον ημων το εξ ουρανου επενδυσασθαι επιποθουντες
5:3 ει γε και εκδυσαμενοι ου γημνοι ευρεθησομεθα.
5:4 Και γαρ οι οντες εν τῳ σκηναι στεναζομεν βαρουμενοι εφ ω ου θελομεν εκδυσασθαι, αλλ ου επενδυσασθαι, ινα κατα ποθη το θνητον υπο της ζωης.
5:5 Ο δε κατεργασαμενος ημας εις αυτο τουτο Θεος, ο και δους ημιν τον αρραβωνα του Πνευματος.

5:6 Θαρρουντες ουν παντοτε, και ειδοτες οτι ενδημουντες εν τῳ σωματι εκδημουμεν απο του Κυριου
5:7 (δια πιστεως γαρ περιπατουμεν, ου δια ειδους),
5:8 θαρρουμεν δε, και ευδοκουμεν μαλλον εκδημησαι εκ του σωματος, και ενδημησαι προς τον Κυριον.
5:9 Διο και φιλοτιμουμεθα, ειτε ενδημουντες, ειτε εκδημουντες, ευαρεστοι αυτω ειναι.
5:10 Τους γαρ παντας ημας φανερωθηναι δει εμπροσθεν του βηματος του Χριστου, ινα κομισηται εκαστος τ α δια του σωματος, προς α επραξεν, ειτε αγαθον, ειτε κακον.
5:11 Ειδοτες ουν τον φοβον του Κυριου ανθρωπους πειθομεν, Θεω δε πεφανερωμεθα ελπιζω δε και